

внуши си: нѣма да правя повече това нѣщо. Да кажемъ, че нѣкой човѣкъ има едно благородно чувство въ себе си, но не го проявява. Питамъ: защо ще го спѣваме? Защо да не му дадемъ възможность да се прояви? Ако една мисълъ е благородна, защо ще я спѣваме? Нека я оставимъ да се прояви по който и да е начинъ! Вие, ученицитѣ, ако искате да си помагате трѣбва да спазвате първото правило. Знаете ли кое е правото правило? Сега вие ще се поусмихните, никой не иска да се изложи, да каже, че не знае, е това правило. Азъ искамъ да ви улесня, да ви доведе до това правило. Да допуснемъ, че срещнете нѣкоя отъ сестритѣ тукъ, обиквате я, и ставате добри приятелки. Питамъ ви: кое е това особеното въ нея, което привлѣче вашето внимание? Случава се при това, че тази ваша приятелка не е много интеллигентна, нѣма и високо обществено положение, а въпрѣки това вие обичате нѣщо въ нея. Можете ли да опрѣдѣлите, какво обичате въ нея? Казвате: тя има благородна душа. Но вие виждате ли нейната благородна душа? Видѣли ли сте нѣщо конкретно въ нея? Казвате: тя има благороденъ жестъ. Азъ бихъ желалъ да ми кажете, какъ се проявява това благородно движение, този благороденъ жестъ. Какъ ходи този благороденъ човѣкъ, какви сж неговитѣ стѣпки?